

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วง 2 - 3 ทศวรรษที่ผ่านมา การค้าโลกกำลังประสบปัญหาจากการกีดกันทางการค้าต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในรูปภาษีศุลกากร (Tariff Barriers) และที่มีได้อยู่ในรูปภาษีศุลกากร (Non-Tariff Barriers) ผลของการกีดกันทางการค้า ก่อให้เกิดการบิดเบือนทั้งราคาสินค้า และราคาปัจจัยการผลิตให้แตกต่างไปจากราคาหรือต้นทุนที่แท้จริงของทรัพยากร ดังนั้นการจัดสรรทรัพยากรจึงเป็นไปอย่างบิดเบือนและไม่มีประสิทธิภาพ¹ จากการที่การกีดกันทางการค้าของโลกได้ทวีความรุนแรงขึ้น ประเทศต่าง ๆ ในประชาคมโลกจึงได้เริ่มตระหนักถึงปัญหาและความเลวร้ายที่เกิดขึ้นต่อการค้าของโลก ดังนั้น จึงได้เริ่มมีการเจรจาเพื่อจัดกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม การเจรจานั้นก็มักเป็นไปในทิศทางที่เป็นความต้องการของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ถึงกระนั้นก็ตามกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศเหล่านี้ก็ช่วยกำกับให้การดำเนินการค้าเป็นไปอย่างมีระเบียบและเป็นธรรมมากขึ้น

ในช่วงแรก การดำเนินการเจรจาทางการค้าเป็นไปในลักษณะที่เป็นการเจรจาการค้าทวิภาคี และ/หรือ การเจรจาการค้าพหุภาคี (bilateral and/or multilateral trade negotiation) การเจรจาพหุภาคีที่สำคัญได้แก่ ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade: GATT) ซึ่งเริ่มมีการเจรจาครั้งแรกหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่จะจัดระเบียบการค้าของโลกไปสู่ระบบการค้าเสรีมากขึ้น ในการเจรจารอบอุรุกวัยที่เสร็จสิ้นไปแล้วได้ใช้เวลาถึง 7 ปีจึงจะบรรลุข้อตกลง² แต่ในการเจรจารอบนี้ได้เปลี่ยนมิติทางการค้าโลกไปค่อนข้างมาก กล่าวคือ ได้มีการเพิ่มการเจรจาในเรื่องการค้าบริการ

¹ โครงการพัฒนาแคมเปญ, คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, "ความเป็นมาของการจัดตั้งเขตการค้าเสรี," โครงการศึกษาวิเคราะห์ความพร้อมของไทยในการจัดทำเขตการค้าเสรี, 2545, น. 2.

² โปรดดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเจรจาการค้าพหุภาคีภายใต้ GATT ในภาคผนวก ก.

และการลงทุนเข้ามาด้วย และได้มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ขึ้นมาเพื่อดูแลการค้าของโลกให้เป็นไปตามข้อตกลง

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน นานาประเทศต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา โดยนอกจากการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนในกรอบต่างๆ ทั้งในระดับพหุภาคี (Multilateralism) ที่จะยังคงดำเนินต่อไปตามพันธะข้อผูกพันในองค์การการค้าโลก (World Trade Organization หรือ WTO) และการเปิดเสรีในระดับภูมิภาคนิยม (Regionalism) แล้วยังมีการเจรจาเปิดการค้าเสรีในระดับทวิภาคี (Bilateral Agreement) ซึ่งขณะนี้ประเทศไทยได้ริเริ่มเจรจาเพื่อที่จะเปิดเสรีในระดับทวิภาคีกับประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ เช่น ข้อตกลงการค้าเสรีไทย - จีน ไทย - ออสเตรเลีย ไทย - อินเดีย และไทย - ญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังมีข้อตกลงการค้าเสรีในกรอบอาเซียนได้แก่ อาเซียน - จีน และอาเซียน - ญี่ปุ่น เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันและความเป็นธรรมในการดำเนินธุรกิจให้กับประเทศไทย เนื่องจากการเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ประเทศไทยต้องยกเลิกเงื่อนไขในการปกป้องการแข่งขันจากต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษา เพื่อให้ภาคธุรกิจทั้งเกษตรกรรม - อุตสาหกรรม และภาครัฐที่เกี่ยวข้องของไทยได้มีการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการแข่งขันที่จะรุนแรงขึ้นหลังการเปิดตลาด และในขณะเดียวกันก็มีความพร้อมในการใช้โอกาสที่มีอยู่จากการทำข้อตกลงดังกล่าว ให้สามารถขยายตลาดสินค้าส่งออกไปยังประเทศที่ไทยมีข้อตกลงความร่วมมือด้วย

1.1 การเจรจาจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย³

ข้อตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย (Thailand - Australia Free Trade Agreement) นั้น มีจุดเริ่มต้นมาจากในระหว่างการประชุมระดับรัฐมนตรีขององค์การการค้าโลก (WTO Ministerial Conference) ณ กรุงโดฮา ประเทศกาตาร์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2544 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทย และรัฐมนตรีการค้าของออสเตรเลีย (Mr. Mark Vaile) ได้แถลงร่วมกันว่าประเทศทั้งสองได้ตกลงที่จะดำเนินการศึกษาร่วมเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงเขต

³ โปรดดูลำดับเหตุการณ์การจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย ในภาคผนวก ข.

การค้าเสรีระหว่างกัน (Joint Scoping Study on Thailand - Australia Free Trade Agreement) โดยให้การศึกษาที่มีขอบเขตกว้างครอบคลุมทั้งด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน⁴

ซึ่งการศึกษาร่วมกันระหว่างกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทยกับกระทรวงการต่างประเทศและการค้าของออสเตรเลียเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างกันนี้เสร็จสิ้นเมื่อเดือนเมษายน 2545 โดยมีข้อเสนอแนะให้รัฐบาลของทั้งสองประเทศพิจารณาดำเนินการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีเพื่อขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างกัน

ดังนั้น ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2545 นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยและของออสเตรเลียจึงได้ประกาศร่วมกันให้มีการเจรจาจัดทำเพื่อจัดทำความตกลง Closer Economic Relations (CER) ซึ่งภายหลังเปลี่ยนเป็นข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างกัน และได้จัดตั้งคณะเจรจาและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (expert groups) เพื่อเจรจาในรายละเอียดเฉพาะเรื่อง โดยมีแนวทางในการเจรจาระหว่างกันดังนี้

- ใช้หลักการต่างตอบแทนที่ให้ผลประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายและสอดคล้องกับกฎระเบียบขององค์การการค้าโลก

⁴ ทั้งนี้ ก่อนหน้านี้ รัฐบาลไทยและรัฐบาลออสเตรเลียได้เคยมีการจัดทำความตกลงเพื่อความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกันของทั้งสองประเทศ คือ

- 1) ความตกลงทางการค้า ลงนามเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2522
- 2) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2533

ภายใต้ความตกลงฯ ทั้งสองฉบับ ทั้งสองประเทศได้มีการจัดตั้งเวทีการเจรจาเพื่อปรึกษาหารือระหว่างกันในด้านการค้าและเศรษฐกิจ คือ

- 1) คณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee) ไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการประชุมระดับอธิบดี และมีการประชุมมาแล้ว 20 ครั้ง ครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2543 ณ กรุงแคนเบอร์รา

- 2) คณะกรรมาธิการร่วมทางเศรษฐกิจไทย - ออสเตรเลีย ซึ่งเป็นการประชุมระดับรัฐมนตรี (กระทรวงการต่างประเทศและกระทรวงพาณิชย์) และมีการประชุมมาแล้ว 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 2 จัดขึ้นในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2542 ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในส่วนของภาคเอกชน ก็ได้มีการจัดตั้งสภาธุรกิจออสเตรเลีย-ไทย (Australia-Thailand Business Council) โดยประชุมมาแล้ว 14 ครั้ง ครั้งสุดท้ายประชุม ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม - 1 เมษายน 2003 ณ กรุงเทพมหานคร

- คำนึงถึงความแตกต่างของระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของไทยและออสเตรเลีย ซึ่งระยะเวลาในการเปิดเสรีควรเร็วว่าการเปิดเสรีภายใต้กรอบ APEC ที่ทั้งไทยและออสเตรเลียเป็นภาคีสมาชิก แต่สำหรับไทยจะไม่เกินกว่าและเร็วกว่า AFTA

รูปแบบวิธีการเจรจา⁵ ใช้ Requests/Offers ทั้งสินค้าและบริการ และเนื่องจากมีสินค้าหลายประเภทที่คู่ภาคียังไม่พร้อมดำเนินการลดภาษีศุลกากรได้ในทันที ไทยและออสเตรเลียจึงตกลงให้มีการลดภาษีศุลกากรสินค้านำเข้าโดยใช้เทคนิคกฎหมายในการลดภาษีศุลกากรแบบขั้นบันได กล่าวคือ กำหนดกรอบระยะเวลาเป็นปี ๆ ในการดำเนินการลดภาษีศุลกากรในสินค้าแต่ละประเภทตามข้อตกลงของคู่ภาคีจนเหลือศูนย์ในที่สุด

กรอบการเจรจาครอบคลุมทั้งด้านการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน โดยไม่แยกเจรจาเป็นรายการสินค้า ซึ่งทำให้ TAFTA เป็นข้อตกลงเขตการค้าเสรีแบบเบ็ดเสร็จ (comprehensive package) โดยการเจรจาแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ (1) การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน และ (2) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในด้านต่างๆ⁶ โดยกำหนดให้มีการชะลอการเปิดเสรีสำหรับกลุ่มสินค้าที่มีความอ่อนไหว (Sensitive list) บางรายการ ซึ่งในส่วนของเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นม ถือเป็นสินค้าเกษตรอ่อนไหวที่ไทยและออสเตรเลียได้ตกลงที่จะให้มีการใช้มาตรการปกป้องเป็นพิเศษ (Special Safeguard Measures: SSG) เพื่อให้ระยะเวลาที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมภายในประเทศในการปรับตัว

การเจรจาได้เริ่มขึ้นในราวเดือนสิงหาคม 2545 และเสร็จสิ้นลงในเดือนมีนาคม 2547 และในวันที่ 5 กรกฎาคม 2547 จึงได้มีการลงนามในข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย (Thailand - Australia Free Trade Agreement) ระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) กับรัฐมนตรีการค้าออสเตรเลีย (Mr. Mark Vaile) ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศ

⁵ โดยทั่วไป รูปแบบในการเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี มักมีความหลากหลาย ทั้งการเร่งเปิดเสรีบางภาคไปก่อน (Early harvest) การชะลอการเปิดเสรีสำหรับกลุ่มสินค้าที่มีความอ่อนไหว (Sensitive list) การยกเว้นการเปิดเสรีสินค้าบางรายการ (Exclusion list) การเลือกเปิดเสรีแบบรายการที่เปิดเสรี (Positive-list approach) หรือระบุนายการที่ไม่เปิดเสรี (Negative-list approach)

⁶ ข้อมูลจากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ออสเตรเลีย ซึ่ง TAFTA เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา ถือเป็นข้อตกลงการค้าเสรีทวิภาคีฉบับแรกของไทยทำกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

1.2 วัตถุประสงค์ในการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย – ออสเตรเลีย

โดยทั่วไป แม้วัตถุประสงค์สำคัญในการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีของนานาประเทศจะมุ่งหมายไปที่การเปิดเสรีในการค้าสินค้าและบริการ รวมทั้งลดและขจัดอุปสรรคทางการค้าทั้งที่อยู่ในรูปภาษีศุลกากร และมีใช่ภาษีศุลกากร ให้เป็นไปตามหลักการเปิดเสรีทางการค้าของ WTO แต่วัตถุประสงค์ในบั้นปลายของการจัดตั้งเขตการค้าเสรี ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่งกลับเป็นความพยายามในการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสมาชิก ทั้งนี้ไม่ว่าความพยายามชั่วคราวหรือถาวรก็ตาม ดังนั้น ความพยายามที่จะทำให้การค้า และการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตระหว่างประเทศได้เป็นไปอย่างเสรีมากกว่าเดิม โดยแท้จริงแล้วจึงไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ หากแต่เป็นเครื่องมือ (means) ที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้แก่การเพิ่มผลผลิตของประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง⁷

ในการเจรจาจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย – ออสเตรเลีย (TAFTA) วัตถุประสงค์ที่อยู่ใน TAFTA นี้ ปรากฏอยู่ทั้งในรูปของวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์ในบั้นปลายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศคู่ภาคีคือ ไทยและออสเตรเลีย⁸ ได้แก่

- เพื่อเปิดเสรีการค้าสินค้าและบริการ และสร้างสภาวะที่เอื้ออำนวยต่อการกระตุ้นกระแสการค้าและการลงทุน
- เพื่อเสริมสร้างข้อผูกพันของคู่ภาคีภายใต้องค์การการค้าโลก และสนับสนุนความพยายามในการสร้างระบบการค้าโลกที่มีความเป็นเสรี เปิดกว้างมากขึ้น และคาดการณ์ได้

⁷ สมนึก แดงเจริญ, ทฤษฎีว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ, (กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์: 2537) น. 19.

⁸ Thailand - Australia Free Trade Agreement, Article 102 Objectives

- เพื่อจัดทำแผนงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมความร่วมมือเพื่อสนับสนุนจุดมุ่งหมายของความตกลงนี้
- เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของคู่ภาคี และ
- เพื่อสนับสนุนกระบวนการเปิดเสรี และอำนวยความสะดวกในเอเปกให้มากขึ้น และโดยเฉพาะความพยายามของทุกเขตเศรษฐกิจในเอเปก ที่จะบรรลุเป้าหมายโบกอร์⁹ ในการค้าและการลงทุนที่เสรีและเปิดกว้างสำหรับเขตเศรษฐกิจที่พัฒนาแล้ว อย่างช้าที่สุดภายในปี ค.ศ. 2010 และสำหรับเขตเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา อย่างช้าที่สุดภายในปี ค.ศ. 2020

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาความเป็นมา วัตถุประสงค์ และหลักการของข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของคู่ภาคีในการดำเนินการตามพันธกรณีให้สอดคล้องกับหลักการขององค์การการค้าโลก
2. ศึกษาวิวัฒนาการและกฎเกณฑ์ทางกฎหมายที่ใช้บังคับต่อการค้าเนื้อโค และผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ รวมถึงข้อยกเว้นในกรอบขององค์การการค้าโลก เพื่อทราบและเข้าใจถึงความสำคัญของสินค้าทั้งสองประเภทนี้ในเวทีการค้าโลก
3. ศึกษากฎเกณฑ์ในข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลียเกี่ยวกับพันธกรณีที่คู่ภาคีต้องปฏิบัติตาม เพื่อเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของคู่ภาคีโดยเฉพาะประเทศไทย และเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามข้อตกลง

⁹ Bogor Goals หรือ เป้าหมายโบกอร์ มีที่มาจากการประชุมสุดยอดเอเปคที่เมือง Bogor ประเทศอินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกาได้ผลักดันต่อที่ประชุมให้มีการจัดทำวิสัยทัศน์ Bogor เพื่อให้เอเปคเป็นเขตการค้าเสรีภายในปี 2010 สำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว และภายในปี 2020 สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา

4. ศึกษากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย รวมทั้งประเด็นปัญหาจากการดำเนินการตามข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย ของประเทศไทย และแนวทางแก้ไขปรับปรุงในกรณีจำเป็นโดยพิจารณาจากกรณีการเปิดเสรีการค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นม

3. ขอบเขตการศึกษาวิจัย

การศึกษานี้มีขอบเขตในการศึกษาข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement: TAFTA) กรณีการค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นม ตลอดจนผลกระทบทางกฎหมายของไทยที่เกิดจากพันธกรณีในการปฏิบัติตามข้อตกลง และแนวทางแก้ไข

โดยขอบเขตการศึกษาเรื่องผลิตภัณฑ์นม จะแบ่งสินค้าตามพิกัด HS ดังต่อไปนี้ ได้แก่ HS 0401 HS 0402 HS 0403 HS 0404 HS 0405 และ HS 0406 ซึ่งประเภท HS 0402 HS 0403 และ HS 0404 ถูกจัดไว้ในรายการสินค้าอ่อนไหวของประเทศไทย

HS 0401 หมายถึง นมและครีมที่ไม่ทำให้เข้มข้น และไม่เติมน้ำตาล หรือสารทำให้หวานอื่นๆ

HS 0402 หมายถึง นมและครีมที่ทำให้เข้มข้น หรือเติมน้ำตาล หรือสารทำให้หวานอื่นๆ

HS 0403 หมายถึง บัตเตอร์มิลค์ นมและครีมชนิดเคอร์เดิล โยเกิร์ต เคเฟอร์ รวมทั้งนมและครีมที่หมักหรือทำให้เปรี้ยวอย่างอื่น จะทำให้เข้มข้น เติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่นๆ ปรงกลั่นรส เติมผลไม้ ลูกนัท หรือโกโก้ หรือไม่ก็ตาม

HS 0404 หมายถึง หางนม (เวย์) จะทำให้เข้มข้น หรือเติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม ผลิตภัณฑ์ที่มีองค์ประกอบของนมธรรมชาติ จะเติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม ที่ไม่ได้ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น

HS 0405 หมายถึง เนย ไขมันและน้ำมันอื่นๆ ที่ได้จากนม รวมทั้งเตรสเปรด

HS 0406 หมายถึง เนยแข็งและเคิร์ด

ส่วนขอบเขตการศึกษาเรื่องเนื้อโค จะแบ่งสินค้าตามพิกัด HS ดังต่อไปนี้ ได้แก่ HS 0201 HS 0202 HS 0206 และ HS 0210 ซึ่งถูกจัดไว้ในรายการสินค้าอ่อนไหวของประเทศไทย

HS 0201 หมายถึง เนื้อสัตว์จำพวกโคกระบือ สดหรือแช่เย็น

HS 0202 หมายถึง เนื้อสัตว์จำพวกโคกระบือ แช่เย็นจนแข็ง

HS 0206 หมายถึง ส่วนอื่นที่บริโภคได้ของสัตว์จำพวกโคกระบือ สด แช่เย็น หรือ แช่เย็นจนแข็ง

HS 0210 หมายถึง เนื้อและส่วนอื่นของสัตว์จำพวกโคกระบือที่บริโภคได้ ใสเกลือบ น้ำเกลือ แห้ง หรือรมควัน รวมทั้งเนื้อและส่วนอื่นของสัตว์ที่ปนซึ่งบริโภคได้

4. วิธีการศึกษาวิจัย

เป็นการศึกษาวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูล จากหนังสือ เอกสาร วิทยานิพนธ์ บทความต่างๆ และเอกสาร เผยแพร่ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งเอกสารข้อมูลจากการสัมมนา ที่จัดขึ้นทั้งโดยภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนข้อมูลสารสนเทศสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งของ ประเทศไทยและต่างประเทศ

5. คำโครงการศึกษาวิจัย

ข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement: TAFTA) นี้ เป็นข้อตกลงการค้าทวิภาคีฉบับแรกที่ประเทศไทยทำกับประเทศที่พัฒนา แล้ว ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 มุ่งทำการศึกษาในส่วนของการเปิดเสรี การค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมระหว่างประเทศ โดยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการและ กรอบกฎหมายขององค์การการค้าโลกเกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นม โดยยก การเจรจาการค้าพหุภาคีในกรอบของ GATT รวมทั้งข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องขึ้นพิจารณาในบท ที่ 2 ของวิทยานิพนธ์

บทที่ 3 จะศึกษากฎเกณฑ์ในการค้าเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมภายใต้กรอบเขต การค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลีย เกี่ยวกับหลักการของ TAFTA โดยจะทำการศึกษาวิเคราะห์คู่ขนาน ไปกับหลักการพื้นฐานที่สำคัญของ GATT 1994 รวมทั้งศึกษากฎเกณฑ์ในการลดและขจัด อุปสรรคทางการค้าสินค้าประเภทเนื้อโคและผลิตภัณฑ์นมตาม TAFTA

บทที่ 4 จะทำการศึกษาถึงพันธกรณีในการดำเนินการตาม TAFTA โดยจะ ทำการศึกษาถึงกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ องค์การผู้ควบคุมให้เป็นไปตาม TAFTA ฉบับนี้

และกลไกทางกฎหมายในการระงับข้อพิพาท รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาของประเทศ
ไทยจากการดำเนินการตาม TAFTA

บทสรุปและข้อเสนอแนะ